

Hình dạng sự chết và sự phục sinh của Đấng Christ

Đọc Kinh văn: La. 6:3-5; 5:17; Ga. 3:27

- I. “Tất cả chúng ta, những người đã được báp-têm vào trong Christ Jesus, đều đã được báp-têm vào trong sự chết của Ngài”—La. 6:3:**
- A. Báp-têm không phải là một hình thức hay nghi thức; báp-têm tượng trưng cho sự đồng nhất của chúng ta với Đấng Christ—c. 3.
 - B. Qua báp-têm, chúng ta được chìm vào trong Đấng Christ, nhận Ngài làm lãnh vực của mình, để chúng ta có thể được liên hiệp làm một với Ngài trong sự chết và phục sinh của Ngài.
 - C. Chúng ta vốn được sinh trong lãnh vực của A-đam, người đầu tiên (1 Cô. 15:45, 47) nhưng qua báp-têm, chúng ta đã được chuyển dời vào lãnh vực của Christ (1 Cô. 1:30; Ga. 3:27), người thứ nhì (1 Cô. 15:47).
 - D. Khi được báp-têm vào trong Christ, chúng ta được báp-têm vào trong sự chết của Ngài—La. 6:3.
 - E. Sự chết của Ngài đã phân rẽ chúng ta khỏi thể giới và quyền lực tối tăm thuộc Sa-tan và đã kết liễu sự sống thiên nhiên, bản chất cũ, bản ngã, xác thịt và thậm chí cả lịch sử của chúng ta.
- II. “Vì thế, chúng ta đã được đồng chôn với Ngài qua báp-têm vào trong sự chết của Ngài, hầu cho như Christ đã được sống dậy từ kẻ chết qua vinh hiển của Cha thể nào thì chúng ta cũng có thể bước đi trong sự mới mẻ của sự sống thể ấy”—c. 4:**
- A. Người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh với Christ trên thập tự giá (c. 6) và đã được chôn cùng với Ngài qua báp-têm vào trong sự chết.
 - B. Trong lãnh vực tự nhiên, một người trước hết chết rồi mới được chôn, nhưng lời Phao-lô hàm ý rằng trong lãnh vực thuộc linh, chúng ta được chôn trước rồi sau đó mới chết.
 - C. Chúng ta không trực tiếp chết; chúng ta bước vào sự chết của Đấng Christ qua báp-têm.
 - D. Đấng Christ và sự chết của Ngài là một.
 - E. Không có Christ, chúng ta không bao giờ có thể được báp-têm vào trong sự chết của Ngài, vì yếu tố của sự chết đầy hiệu lực của Ngài chỉ được tìm thấy trong Ngài, Đấng phục sinh, bao-hàm-tất-cả—đc. Gi. 5:29; 11:24-25; Công. 1:22; 2:31.
 - F. *Vinh hiển của Cha* trong La Mã 6:4 chỉ về sự hiển lộ của thần tính.
 - G. Sau báp-têm, chúng ta trở thành một người mới trong sự phục sinh—Phil. 3:10.
 - H. Phục sinh không chỉ là một trạng thái tương lai mà còn là một tiến trình hiện tại.
 - I. Bước đi trong sự mới mẻ của sự sống có nghĩa là sống trong lãnh vực phục sinh và trị vì trong sự sống ngay hôm nay—La. 6:4; 5:17.
 - J. Loại đời sống này xử lí mọi điều thuộc A-đam trong chúng ta cho đến khi chúng ta hoàn toàn được biến đổi và đồng hóa theo hình ảnh của Đấng Christ—12:2; 8:29.
- III. “Nếu chúng ta đã đồng lớn lên với Ngài trong hình dạng của sự chết Ngài thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ ở trong hình dạng của sự phục sinh Ngài”—6:5:**
- A. *Lớn lên với Ngài* nói lên mối liên hiệp hữu cơ mà trong đó sự lớn lên diễn ra để người này dự phần vào sự sống và đặc tính của người kia—c. 5a.
 - B. Trong mối liên hiệp hữu cơ với Đấng Christ, bất cứ điều gì Đấng Christ trải qua đều trở thành lịch sử của chúng ta.
 - C. Bây giờ, sự chết và phục sinh của Ngài là của chúng ta vì chúng ta ở trong Ngài và được kết hiệp với Ngài cách hữu cơ; đây là tháp ghép—11:24.
 - D. Việc tháp ghép như vậy đào thải mọi yếu tố tiêu cực của chúng ta, làm phục sinh các quan năng của chúng ta mà Đức Chúa Trời đã tạo nên, nâng cao các quan năng của chúng ta, làm phong phú các quan năng của chúng ta, và dầm thấm toàn bản thể chúng ta để biến đổi chúng ta.
 - E. Hình dạng sự chết của Đấng Christ là báp-têm được đề cập trong La Mã 6:4; hình dạng sự phục sinh của Đấng Christ là sự mới mẻ của sự sống được đề cập trong câu 4.

- F. Trong hình dạng của sự phục sinh Ngài (c. 5) không chỉ về sự phục sinh khách quan trong tương lai, nhưng chỉ về tiến trình lớn lên hiện tại.
- G. Khi chịu báp-têm, chúng ta cùng lớn lên với Đấng Christ trong hình dạng của sự chết Ngài; bây giờ, qua sự chết của Ngài, chúng ta đang lớn lên vào sự phục sinh của Ngài.
- H. Giống như yếu tố sự chết của Đấng Christ chỉ được tìm thấy trong Ngài thì yếu tố phục sinh của Đấng Christ cũng chỉ được tìm thấy trong chính Christ; chính Ngài là sự phục sinh—Gi. 11:25.
- I. Sau khi kinh nghiệm báp-têm đúng đắn, chúng ta tiếp tục lớn lên trong và cùng với Christ trong hình dạng của sự phục sinh Ngài, tức là bước đi trong sự mới mẻ của sự sống—La. 6:4.

IV. “Bao nhiêu người...đã được báp-têm vào trong Christ”—Ga. 3:27:

- A. Có bốn phương diện của báp-têm: báp-têm vào trong danh Cha, Con và Linh (Mat. 28:19), báp-têm vào trong Christ (Ga. 3:27), báp-têm vào trong sự chết của Christ (La. 6:3), và báp-têm vào trong Thân thể Đấng Christ (1 Cô. 12:13).
- B. Báp-têm đem những người ăn năn ra khỏi tình trạng cũ của họ vào trong tình trạng mới bằng cách kết liễu sự sống cũ của họ và làm nảy mầm trong họ sự sống mới của Christ và trong Christ—La. 8:2, 10.
- C. Báp-têm có hai phương diện—phương diện hữu hình và phương diện vô hình:
 1. Phương diện hữu hình là bởi nước, còn phương diện vô hình là bởi Thánh Linh—Công. 2:38, 41; 10:44-48.
 2. Không có phương diện vô hình bởi Linh thì phương diện hữu hình bởi nước là vô ích; không có phương diện hữu hình bởi nước thì phương diện vô hình bởi Linh là trừu tượng và không thực tiễn; cả hai phương diện đều cần thiết.
- D. Được báp-têm vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất là được báp-têm vào trong Christ—Ga. 3:27:
 1. Chúng ta là các con của Đức Chúa Trời vì chúng ta ở trong Christ, và chúng ta ở trong Christ vì chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ—La. 8:10, 14; Ga. 3:26; 4:7.
 2. Được báp-têm vào trong Christ là cách để ở trong Christ—3:27.
 3. Vì đã được báp-têm vào trong Christ nên bây giờ chúng ta vui hưởng mối liên hiệp hữu cơ với Ngài, là điều có thể biến đổi cả bản thể chúng ta—La. 12:2.
 4. Thật ý nghĩa khi ở cuối chương 3 của sách Ga-la-ti, Phao-lô kết luận với một lời về việc được báp-têm vào trong Christ và mặc lấy Christ—c. 27.
 5. Sự kiện Phao-lô kết luận với một lời về báp-têm hàm ý rằng điều ông đề cập trong chương này chỉ có thể được kinh nghiệm nếu chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ và đã mặc lấy Christ—c. 27.
 6. Hễ bao nhiêu người đã được báp-têm vào trong Christ thì đều mặc lấy Christ—c. 27.
 7. Chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ, và bây giờ chúng ta có Christ che phủ mình.
 8. Một mặt, trong báp-têm chúng ta được chìm vào trong Christ; mặt khác, trong báp-têm chúng ta mặc lấy Christ.
 9. Nhiều người trong chúng ta có thể làm chứng mạnh mẽ rằng chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ và chúng ta đang mặc Ngài là y phục, tức sự che phủ của mình—c. 27.